

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Kubánka a přísedících Anny Frankové a Jaroslavy Sýkorové v hlavním líčení konaném dne 7. března 2018

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený dne ██████████ v ██████████, trvale bytem
v ██████████ - ██████████,

je vinen, že

I.

nejméně v době od 28. 10. 2016 do 30. 10. 2016 v ██████████ v domě č. ██████████ v ██████████ ulici v době, kdy probíhal v rámci dohody rodičů styk otce s dítětem, za účelem vlastního pohlavního uspokojení dával svoji hlavu mezi nohy nezletilé dcery ██████████, nar. ██████████, ██████████ a ██████████ jí oblast přirození, ██████████ prsty do oblasti ██████████, dále ji slovně nabádal, aby mu rukou ██████████, dále ji navedl, aby ho orálně uspokojovala, čemuž nezletilá vyhověla, za účelem vlastního pohlavního uspokojení přikládal ██████████ k ██████████ a ██████████ nezletilé, ačkoliv mu říkala, že takové jednání je bolestivé, využil současně toho, že nezletilá vzhledem k věku výrazně mladšímu patnácti let a s tím souvisejícím rozumovým schopnostem není schopna posoudit a vyhodnotit účel jím prováděného jednání a projevit nesouhlas a účinně se bránit, čímž zneužil jednak vlastního postavení otce nezletilé a současně její bezbrannosti, současně jí varoval, aby o jednání nehovořila, když v důsledku takového jednání se u nezletilé rozvinula posttraumatická stresová porucha trvající do současné doby a projevující se děsivými sny, flashbacky událostí, strachem a úzkostí, masivní separační úzkostí a neschopností hovořit o tématu zneužití z emočních důvodů, z medicínského hlediska se jedná o vážnou a dlouhodobou

poruchou zdraví, když je dána vysoká pravděpodobnost traumatizace i v průběhu dalšího vývoje a života nezletilé s trvalými následky,

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

v blíže nezjištěné době, pravděpodobně od podzimu 2008, v [REDAKCE] v domě č. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici, případně jinde, v přesně nezjištěných počtech případů, zejména v době jeho nepravidelných návštěv o víkendech, pohlavně zneužíval v té době nezletilou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], dceru družky [REDAKCE], nar. [REDAKCE] když v jednom případě v [REDAKCE] v obývacím pokoji si lehl na rozkládací gauč k nezletilé, která v té chvíli spala, a za účelem vlastního pohlavního uspokojení ji začal osahávat na nahém těle pod noční košilí, dotykem se nezletilá vzbudila, již při vědomí jí [REDAKCE] a začal ji osahávat v oblasti [REDAKCE], následně jí [REDAKCE], současně jí nabádal, aby mlčela a jeho jednání strpěla, přesto nezletilá z místa utekla a obranu vyhledala u spícího bratra na vedlejší posteli, ke kterému přilehla, přesto se jí snažil přimět k návratu, čemuž se bránila, a v jednání ustal poté, co do místnosti přišly další osoby v bytě žijící, krátce na to obdržela nezletilá od obviněného mobilní telefon, obviněný v následujícím období nezletilou osahával na [REDAKCE], zejména v době, kdy tato vykonávala hygienu, kdy pod záminkou pomoci jí osahával na zádech a zejména se jí dotýkal v oblasti prsou, případně využíval situace, kdy byl s nezletilou ve vozidle, kde ji osahával na vnitřní straně stehen, současně kupoval poškozené opakovaně průsvitné spodní prádlo, kdy požadoval, aby toto v jeho přítomnosti nosila a dožadoval se fotografií nezletilé ve spodním prádle, i nadále daroval poškozené další mobilní telefony s cílem zajistit si její podvolení, současně opakovaně vyhotovil fotografie poškozené, často bez jejího vědomí v době, kdy spala, ve kterých se zaměřil na oblast hýždí či [REDAKCE], dále fotografoval nezletilou v době, kdy ona vykonávala [REDAKCE], takového jednání zanechal v blíže nezjištěné době, avšak nejpozději do 14. 03. 2012, kdy dovršila [REDAKCE] let, takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že je dítě mladší patnácti let, v důsledku jednání obviněného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se projevovala uzavřením se do sebe, citovou labilitou, sebepoškozováním a trvala nejméně 2 roky, po celou dobu docházela poškozená k psychiatrovi a brala léky, po odhalení sexuálních interakcí obviněného s nevlastní sestrou [REDAKCE] se u poškozené projevil relaps posttraumatické stresové poruchy s poruchami sebehodnocení, s pocity viny, masivní úzkosti a neurolabilitou, depresivním prožíváním, partnerskými a sexuálními problémy, které trvají do současné doby, což je podle znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví se zvláštní specializací dětská psychiatrie a psychiatrie dospělých, z medicinského hlediska vážnou a dlouhodobou poruchou zdraví,

tedy

ad I.

jiného donutil k pohlavnímu styku, zneužil k takovému činu jeho bezbrannosti, spáchal uvedený čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

ad II.

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a způsobil uvedeným činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

ad I.

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku,

ad II.

pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **8 let a 6 měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 1, odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné opatření v podobě ochranného léčení sexuologického v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost k náhradě škody poškozeným:

██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, v částce 850.000,- Kč

██████████, nar. ██████████, v částce 1.250.000,- Kč

Odůvodnění:

- Po provedeném dokazování v průběhu hlavní líčení, zejména na podkladě výpovědi poškozených ██████████ a ██████████, svědeckých výpovědí ██████████ či ██████████, dále na podkladě znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, či odvětví psychologie a listinných důkazů byl zjištěn následující skutkový stav věci. V roce 2008 navázal obžalovaný vztah s ██████████, matkou mimo jiné ██████████, nar. ██████████. Obžalovaný navštěvoval byt ██████████ na adrese ██████████, kde žila společně s dcerou, sestrou ██████████ a dalšími. Nejméně od podzimu 2008 zaměřil obžalovaný pozornost vůči, v té době nezletilé, ██████████, kterou v blíže nezjištěného dne, v nočních hodinách, v době nepřítomnosti její matky, atakoval za účelem vlastního pohlavního uspokojení, a to tak, že poté, co se předčasně vrátil z restaurace, přilehl do postele ke spící ██████████, začal ji osahávat na nahém těle pod noční košilí, zejména v oblasti ██████████, jeho dotyky se probudila, již při jejím vědomí jí ██████████ a začal ji osahávat v oblasti ██████████, následně jí ██████████, současně jí nabádal, aby mlčela a jeho jednání strpěla, přesto nezletilá z místa utekla a obranu vyhledala u spícího bratra na vedlejší posteli, ke kterému přilehla. Obžalovaný v jednání chtěl pokračovat, proto se jí snažil slovně i taháním za ruku přimět, aby se vrátila zpět, čemuž se bránila, a v jednání ustal poté, co se do bytu vrátila její teta ██████████ a děda. Poškozená následujícího dne vyrozuměla o jednání obžalovaného matku, která se však nechala obžalovaným přesvědčit, že se takového jednání nedopustil a událost vysvětlil tak, že omylem přilehl do postele poškozené. Poškozená se dále svěřila strýci ██████████, bratrovi matky, ani ten v její prospěch nezasáhl. Následně obžalovaný zakoupil poškozené mobilní telefon a uhradil náklady na jeho provoz. I nadále obžalovaný při pobytu v domácnosti ██████████ o víkendech, zaměřoval pozornost vůči poškozené, tuto vyhledával převážně v koupelně, kam vstupoval v době vykonávání její hygieny a pod záminkou pomoci, se jí dotýkal v oblasti prsou. Dále obžalovaný bez svolení poškozené tuto osahával při jízdě motorovým vozidlem v oblasti stehén, směřujíc k oblasti ██████████, případně se dožadoval, aby poškozená nosila jím zakoupené spodní prádlo, dožadoval se fotografií poškozené ve spodním prádle, případně bez jejího svolení, a často i vědomí, zejména v době spánku, pořizoval fotografie obnažené ██████████. Obžalovaný manipuloval poškozenou v uvedené době tím, že této kupoval dárky, např. další mobilní telefony, hradil průběžně náklady na mobilní telefon, čímž vytvářel na poškozenou tlak, a tím v ní vyvolával protichůdné pocity s cílem zajistit si i do

Shodu s propisem potvrzuje Andrea Krajčo

budoucnosti její podvolení. V takovém jednání pokračoval do blíže nezjištěné doby, nejdéle však do 14. 03. 2012, kdy dovršila věku [REDAKCE] let. Takového jednání se dopustil přesto, že věděl, že je osobou mladší patnácti let a jeho jednání je zákonem zakázané, neboť byl pro totožné jednání již odsouzen, jak vyplývá z rozhodnutí Okresního soudu v [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE]. V přímém důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se projevovala uzavřením se do sebe, citovou labilitou, sebepoškozováním a trvala nejméně 2 roky, po celou dobu docházela poškozená k psychiatrovi a brala léky, po odhalení sexuálních interakcí obviněného s nevlastní sestrou [REDAKCE] se u poškozené projevil relaps posttraumatické stresové poruchy s poruchami sebehodnocení, s pocity viny, masivní úzkosti a neurolabilitou, depresivním prožíváním, partnerskými a sexuálními problémy, které trvají do současné doby, což je podle znaleckého posudku z medicinského hlediska vážná a déletrvající poruchou zdraví, která může provázet poškozenou po zbytek života a jejíž projevy budou poškozenou výrazně limitovat, a způsobovat celkovou duševní nepohodu.

2. Dále má soud za prokázané, že nejméně v době od 28. 10. 2016 do 30. 10. 2016 v [REDAKCE], v domě č. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici, se obžalovaný dopustil vůči vlastní dceři [REDAKCE], nar. [REDAKCE] zjevně sexuálně motivovaného jednání s cílem uspokojit vlastní pohlavní pud. V době, kdy byla dcera v jeho bydliště, podle dohody obou rodičů, využil přirozené rodičovské autority a její celkové odevzdanosti vyplývající z rozumového vývoje, tuto začal v oblasti [REDAKCE], [REDAKCE], dále ji slovně nabádal k [REDAKCE] a jeho stimulaci (masturbaci), následně ji instruoval k orálnímu uspokojení, čemuž vyhověla, dále přikládal [REDAKCE] nezletilé, ačkoliv mu říkala, že takové jednání je bolestivé. Současně vyzval dceru, aby o jednání nikomu neříkala. Obžalovaný využil toho, že nezletilá, vzhledem k věku výrazně mladšímu patnácti let, a s tím souvisejícím rozumovým schopnostem, není schopna posoudit a vyhodnotit účel jím prováděného jednání a projevit nesouhlas a účinně se bránit, čímž zneužil jednak vlastního postavení otce nezletilé a současně její bezbrannosti. V důsledku takového jednání se u nezletilé rozvinula posttraumatická stresová porucha trvající do současné doby a projevující se děsivými sny, flashbacky událostí, strachem a úzkostí, masivní separační úzkostí a neschopností hovořit o tématu zneužití z emočních důvodů. Z medicinského hlediska se jedná o vážnou a dlouhodobou poruchou zdraví, když je dána vysoká pravděpodobnost traumatizace i v průběhu dalšího vývoje a života nezletilé s trvalými následky.
3. K osobním poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, je otcem nezl. [REDAKCE], která je svěřena do péče matky. Z rozhodnutí Obvodního soudu [REDAKCE] ze dne 15. 3. 2017, sp. zn. [REDAKCE], mu byl v důsledku probíhajícího trestního stíhání zakázán styk s nezletilou dcerou [REDAKCE]. Obžalovaný žije společně s matkou a sestrou v [REDAKCE] v místě trvalého bydliště, je vyučen, dlouhodobě je zaměstnán jako řidič nákladní dopravy, aktuálně u fy [REDAKCE], IČ [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE]. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného vplynula tři odsouzení, která jsou zahlazena. Z přílohového spisu Okresního soudu [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE], zejména z rozsudku ze dne 30. 11. 2007, č.j. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne 25. 7. 2008, vyplývá, že obžalovaný byl odsouzen pro trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. trestní zákon, v platném znění, pro jednání spočívající v tom, že *v blíže nezjištěné době od přelomu července a srpna 2006 do přelomu září a října 2006 na různých místech v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], v několika případech osabával na prsou a na přirození, líbal, zasouval prsty do přirození a v jednom případě vykonal soulož na nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], přestože věděl, že se jedná o osobu mladší patnácti let.* Za uvedený trestný čin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2

let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 3,5 roků. Ve zkušební době podmíněného odsouzení se osvědčil.

4. Obžalovaný popíral veškeré obvinění, tato považuje za smyšlená s tím, že obě poškozené byly motivovány k nepravdivé výpovědi jejich matkou ve snaze mu uškodit. Blíže uvedené tvrzení nerozvedl a nevysvětlil, na druhou stranu popřel, že by mezi ním a matkou poškozených, existovaly v uvedené době nějaké rozpory. V případě nezl. [REDAKCE] popřel, že by s dcerou byl v jedné posteli. Doznal, že dcera [REDAKCE] byla o předmětném víkendu v jeho bydlišti, avšak zde byla jeho matka sestra, proto nemohlo dojít k jednání, pro které je stíhán. Namítl, že dcera s ním postel nesdílela, spala vždy v posteli s jeho matkou. V podstatě byla pod dohledem matky. Popřel současně, že by s dcerou měl jakékoliv nedorozumění, víkendová návštěva proběhla bez problémů, popsal její průběh s tím, že dcera byla u něj spokojená, pokaždé se na setkání s ním těšila. K dotazům výslovně popřel, že by požadoval po dceři osahávání přirození, [REDAKCE] či jiné obdobné formy uspokojení. Obžalovaný vyloučil i jednání vůči [REDAKCE], které je v obžalobě specifikováno. Odmítl, že by se takového jednání dopustil, argumentoval, že nikdy nebyl s [REDAKCE] osamocen. Pokud docházelo mezi ním a [REDAKCE] ke kontaktům, tyto se převážně odehrávaly v [REDAKCE] v jejím bydlišti, avšak za přítomnosti dalších členů její rodiny. Opětovně z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že výpověď poškozené je ovlivněna nepřátelským postojem její matky. Popřel, že by v minulosti čelil výtkám ze strany [REDAKCE] či [REDAKCE] stran chování vůči [REDAKCE]. Situaci nedokáže pochopit, když uvádí, že naopak [REDAKCE] kupoval mobilní telefony či spodní prádlo, zdůraznil, že oblečení vybíral a kupoval společně s matkou [REDAKCE]. K dotazům připustil, že v několika případech mohlo dojít k tomu, že [REDAKCE] byla v zaměstnání na noční směně, proto mohl být v bytě s [REDAKCE], ovšem byli zde další členové jejich rodiny, proto je jeho jednání vyloučené. Stejně obžalovaný popřel útoky vůči [REDAKCE] v koupelně. Připustil, že pořizoval bez vědomí [REDAKCE] či [REDAKCE] jejich fotografie, takové počínání nedokázal vysvětlit, uvedl na obranu, že následně jim fotografie ukázal.
5. Z výpovědi obžalovaného dále vyplynulo, že se s matkou dcery [REDAKCE] seznámil v roce 2008, seznámil je kamarád [REDAKCE], bratr [REDAKCE]. Uvedl, že v té době neměl žádnou partnerku, z jeho výpovědi vyplynulo, že měl potíže navazovat kontakty se ženami. V době hlavního líčení obžalovaný prezentoval, že na budoucí vztahy se ženami zanevřel, tyto považuje za prospěchářské. K soužití s [REDAKCE] dále vypověděl, že nikdy nevedly společnou domácnost, důvodem byla jeho náročná práce řidiče nákladního vozidla, proto se stýkaly pouze o víkendech, a to ještě nepravidelně. Obžalovaný popřel, že by [REDAKCE] věděla o jeho předchozím odsouzení pro pohlavní zneužívání, dodal, že takovou informaci nesdělil ani matce. Vztah s [REDAKCE] byl ukončen z její strany, bylo to po narození dcery [REDAKCE]. V průběhu hlavního líčení obžalovaný zmínil, že dobrovolně podstupuje léčbu v Psychiatrické léčebně v [REDAKCE], učinil tak na doporučení znalkyně MUDr. Herrové, která ho vyšetřila. Léčbu vnímá jako prospěšnou, na druhé straně oponuje, že nevnímá problémy s vlastní sexualitou, považuje se za normálního. Obžalovaný v této souvislosti uvedl, že se neseznámil se závěry znaleckého posudku znalkyně MUDr. Herrové. Obžalovaný byl vyzván k zajištěným fotografiím při domovní prohlídce v jeho bydlišti, kdy popřel, že by fotografie převážně nahých dívek a žen osobně pořizoval, uvedl, že je zřejmě nedopatřením uložil do paměti počítače. Odmítl, že by fotografie měly nějaký účel. K zajištěnému CD nosiči, který obsahoval další fotografie dívek a žen, vypověděl, že tento měl zapůjčený a zapomněl ho vrátit.

6. K osobě obžalovaného byly vyhotoveny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a dále z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Ze znaleckého posudku psychiatricko-sexuologického, jehož závěry byly znalkyní MUDr. Herrovou v průběhu hlavní líčení stvrzeny, má soud za prokázané, že obžalovaný netrpěl a ani netrpí duševní chorobou nebo poruchou, současně není osobou závislou na návykových látkách, včetně alkoholu. Obžalovaný je heterosexuálně zaměřený, nerozlišuje věk heterosexuálních objektů, přičemž nemá vyvinuty vlohky pro namlouvání ženského objektu. Zjistila u obžalovaného sexuální deviaci zvanou neúplná sexualita, pro kterou je typické, že u takového jedince nejsou vyvinuty vlohky (předpoklady) pro atraktivitu a namlouvání. Obžalovaný je plně schopen rozpoznat případnou protiprávnost vlastního jednání, ovládací schopnosti v době činu, pro který je stíhán, byly podstatně sniženy právě pro zjištěnou sexuální deviaci nazvanou neúplná sexualita. Zmíněná sexuální deviace dobře vysvětluje incestní chování obžalovaného, kdy běžná sexualita lidského jedince mimo jiné brání si vybírat jedince nepřiměřeného věku a nadto jedince z vlastní rodiny. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, možnost resocializace je dle znalkyně možná, ovšem po absolvování ochranného léčení, bez příslušné léčby, hodnotí jeho pobyt na svobodě jako rizikový pro možnost opakování obdobného jednání. V písemném vyhotovení znaleckého posudku uvedla, že forma léčby závisí od postoje obžalovaného, naznačila, že by postačovala forma ambulantní, pokud by se začal dobrovolně léčit. V průběhu hlavního líčení znalkyně potvrdila, že obžalovaný zahájil dobrovolně léčbu, kdy jedenkrát do měsíce dojíždí do psychiatrické léčebny, účastní se terapeutické skupiny. K dotazům znalkyně rozvedla, že obžalovaný zatím vystupuje pasivně, v podstatě o vlastní sexualitě nehovoří, neprojevuje se. Očekává však, že po skončení trestního stíhání se obžalovaný otevře a začne referovat o vlastní sexualitě a vytvoří si dostatečný náhled. Dodala, že ústavní forma léčby je intenzivnější proti léčbě ambulantní, proto i ústavní forma léčby by mohla přinést očekávaný efekt. Nelze dále ze znaleckého vyšetření obžalovaného nezmínit tu část, kdy znalkyně závěry o přítomnosti sexuální deviace na straně obžalovaného opřela též o výsledky phalopletysmografického vyšetření, které potvrdilo, že obžalovaný nerozlišuje věk objektů ženského pohlaví.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, vyplynulo, že obžalovaný je jednoduše a prakticky zaměřená osobnost. Současně má nižší schopnost vzdát se uspokojení vlastních potřeb, vykazuje tendence vlastní problémy zjednodušovat za účelem jejich lepší uchopitelnosti, nezvažuje důsledky vlastních činů. Úroveň sebereflexe je nízká, nepříjemným tématům se vyhýbá, popírá je, nepříjemné obsahy přenáší na druhé osoby. Chování obžalovaného velmi ovlivňují emoce, některé vlastní stránky osobnosti negativně hodnotí či je neakceptuje. Mezilidské vtahy navazované obžalovaným jsou hodnoceny jako nefunkční a krátkodobé, nezralé a postrádají připravenost k vzájemnosti. K autoritám přistupuje pasivně, zkoumá výhodnost. Povahové vlastnosti obžalovaného mohou znamenat ve srovnání s běžnou populací vyšší riziko vybavení si agresivních vzorců chování, není však hodnocena jako jedinec agresivní. Ve shodě se závěry znaleckého posudku psychiatrického, byla vyhodnocena sexualita obžalovaného jako nestandardní, znalec poukázal na zjevné splývání rodičovské a partnerské role, není dostatečně rozlišován objekt sexuálního zájmu. Rozumové schopnosti obžalovaného se pohybují v podprůměrné úrovni, lépe řeší praktické záležitosti. Znalec vyloučil, že by na straně obžalovaného shledal takovou poruchu, která by snižovala jeho schopnost objektivně chápat reálné skutečnosti a přizpůsobit se běžnému sociálnímu prostředí. Paměťové schopnosti jsou taktéž podprůměrné, avšak paměť vztahující se k osobním zkušenostem, je dostačující. Je tedy schopen si zapamatovat průběh událostí a prožitky následně správně reprodukovat. Znalec zdůraznil, že posuzovaný záměrně zkresluje skutečnosti, s informacemi nakládá pro něj výhodným způsobem. Pokud se dopustil jednání, pro které je stíhán, je prognóza dalšího možného protispolečenského jednání závislá od toho, zda zvládne

vlastní nestandardní sexualitu. Je nutno počítat s faktorem, kdy osobnost obžalovaného se již podstatně nezmění a jeho intelektové schopnosti zůstanou na stávající úrovni.

8. V průběhu hlavního líčení byly mimo jiné provedeny ty důkazy, které byly zajištěny při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného v podobě počítačů, mobilních telefonů, paměťových médií apod. Zajištěné věci náleží obžalovanému, byly podrobeny kriminalistické expertíze zaměřené na analýzu dat a zkoumání nosičů dat. Zajištěný osobní počítač, včetně zajištěného hardwaru, obsahoval několik obrazových souborů zachycujících dívky a ženy různého věku, dominují dívky zjevně věku mladšího patnácti let. Na zajištěných fotografiích jsou tyto nahé, fotografie zjevně zachycují intimní oblasti, v bližším soud odkazuje na č.l. 325-360/svazek II. Obdobným způsobem lze charakterizovat i fotografie uložené na zajištěném CD nosiči, který obsahuje obrazové soubory nahých dětí zjevně předškolního či počátečního školního věku. (č.l. 423-426/svazek II).
9. V přípravném řízení trestním byla vyslechnuta poškozená nezl. [REDAKCE], na specializovaném policejním pracovišti byl pořízen o průběhu výslechu audiovizuální záznam. Vzhledem k ust. § 102 odst. 1 tr. řádu a navazujícího ust. § 20 odst. 3 zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů, soud upustil od osobního výslechu nezletilé v rámci hlavního líčení. Přihlédl současně k závěrům znaleckého posudku k osobě nezletilé, jak bude rozvedeno podrobně níže. Výslech byl proveden ve specializované místnosti určené k takovým účelům, vzhledem k nízkému věku poškozené a projednávané věci byly užity pro názornost pomůcky v podobě panenek znázorňujících muže a ženu. Předně soud konstatuje, že právě prostřednictvím pomůcek dokázala poškozená dostatečně srozumitelně a objektivně demonstrovat jednání, kterému měla být ze strany otce vystavena, přičemž slovní doprovod byl ovlivněn zjevně věkem a s tím související rozumovou úrovní. Poškozená [REDAKCE] popsala a demonstrovala, že v době poslední návštěvy u otce v jeho bydlíšti jí [REDAKCE], současně jí na [REDAKCE] a současně vyžadoval, aby takové praktiky naopak ona otci prováděla na [REDAKCE]. Uvedené jednání se odehrálo v posteli otce, který byl vysvlečen, ona zpočátku měla pyžamo a spodní prádlo. Současně nezletilá poškozená popsala, že byla otcem přinucena k [REDAKCE], takové jednání srozumitelně a určitě popsala, což demonstrovala na pomůcce. Dále se z výpovědi nezletilé poškozené podává, že jí otec [REDAKCE], dále jí přikládal [REDAKCE] a dále i k [REDAKCE], na což reagovala tak, že otci sdělila, že jí takové praktiky bolí. Z výpovědi poškozené též vyplynulo, že byla otcem poté upozorněna, aby o věci nikomu neříkala. I přes otcovo naléhání k zamlčení popisovaného jednání, se ihned po příjezdu matce a tetě svěřila s tím, co jí otec provedl. Výpověď poškozené obsahuje i další závažné tvrzení o četnějších útocích ze strany otce, uvedla, že takovému jednání byla vystavena opakovaně, přičemž předchozí jednání blíže nepopsala. Uvedla, že vše se odehrálo pod příkrývkou, proto jednání otce nemohla vidět babička ani teta, které byly v té době v domě přítomny. Připustila, že při návštěvách v bydlíšti otce, dílem v noci spala na lůžku s babičkou a tetou a dílem právě s otcem.
10. Na podkladě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací dětská psychiatrie, vypracovaného MUDr. Alenou Gayovou, bylo zjištěno, že v důsledku jednání, kterému byla nezletilá poškozená vystavena ze strany obžalovaného, se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha s příznaky návratu vzpomínek, nočních děsů, pocitu studu, masivní úzkost z odloučení od osoby blízké, což bylo nápadné i v průběhu vyšetření znalkyní. Zdůraznila dále, že zejména ve věku dětí jako je poškozená, má posttraumatická stresová porucha závažné dopady na další vývoj, což dokresluje zjištěním, že poškozená se začíná identifikovat na

zlobivou holku, má problémy ve škole, předčasně sexualizuje vztahy s vrstevníky, což jsou naprosto netypické projevy pro děti ve věku kolem osmi let. Dopad do oblasti sociální a morální je značný a jednoznačně negativní. Popisované projevy posttraumatické stresové poruchy jsou dle znalkyně přítomny stále, a jsou stejné intenzity. Lze očekávat, že postupem doby tyto budou slábnout, avšak opětovně propuknou příznaky v době dospívání. Incestní jednání u dítěte je nutné vnímat jako závažnou a déletrvající duševní újmu na zdraví. V budoucnu ovlivní celkový vývoj nezletilé, její sebeúctu, mezilidské vztahy a nastaví morální hodnoty. Znalkyně vyloučila, že by nezletilá poškozená trpěla takovou duševní chorobou či poruchou, která by mohla mít vliv na schopnost vnímat, pamatovat a následně reprodukovat prožité události. Znalkyně uvedla, že však lze počítat s nepřesnostmi ve výpovědi nezletilé, či s časovými nesrovnalostmi, tyto je nutné přičítat sníženému intelektu a traumatizaci vyvolané incestním chováním otce. Nezletilá poškozená je omezena v obvyklém způsobu života změněným psychickým stavem, zejména návraty vzpomínek, pocitu studu, masivní úzkostí atd., znalkyně tento stav přirovnává ke ztrátě dětské bezstarostnosti. Znalkyně se vyslovila pro pomoc nezletilé v podobě psychologických intervencí.

11. Z navazujícího znaleckého posudku z oboru školství a kultura, specializace dětská psychologie, vyhotoveného PhDr. Annou Balatkovou, který soud postupem dle § 211 odst. 5 tr. řádu v průběhu hlavního líčení přečetl, bylo k osobě nezletilé poškozené [REDAKCE] zjištěno, že její prožívání není limitováno psychickým postižením. Osobnost nezletilé vykazuje nejistotu, plachost a vnitřní napětí. Paměťové schopnosti byly testovacími metodami vyhodnoceny jako zachovalé. Celková dosažená úroveň však neodpovídá biologickému věku, ale věku dítěte cca ve věku 5 let. Úroveň rozumových schopností je v pásmu hlubokého podprůměru, souvisí to s celkovou nezralostí, nevyrovnaností a neurolabilním vývojem. Znalkyně se vyjádřila k obecné a následně též k specifické věrohodnosti poškozené tak, že osobnost není patologicky zatížena, proto hodnotí obecnou hodnověrnost za zachovalou, byť vykazuje znaky nezralosti a neurolabilním povahovým vývojem. Též nebyly v její osobnosti nalezeny sklony ke zkreslování výpovědi, lhaní, vymyšlení či záměrnému zkreslování skutečností. Specifickou věrohodnost výpovědi poškozené znalkyně hodnotí jako zachovalou, pokud se v její výpovědi objevují zjevné nepřesnosti, nejsou dle znalkyně uváděny úmyslně, lze je přičítat nezralosti. Znalkyně dovozuje, že jednání, kterému měla být nezletilá vystavena, způsobí narušení řádného psychického vývoje. Naznačuje traumatizaci, když konkrétní negativní důsledky se projeví patrně až v budoucnu v souvislosti s dospíváním, zmiňuje pravděpodobnost negativních projevů i v oblasti sexuality jako např. neschopnost navázat kvalitní partnerský vztah. Za zmínku stojí i tzv. vztahový diagram, kdy nezletilá pozitivně hodnotí matku, velice pozitivně tetu a spíše negativní vztah cítí k otci.
12. Poškozená [REDAKCE] v průběhu hlavního líčení zopakovala všechny podstatné momenty výpovědi z přípravného řízení, ve kterých popsala jednání obžalovaného, kterému byla vystavena. Z její výpovědi má soud za prokázané, že obžalovaného poznala jako druhou matku, který začal do jejich bytu dojíždět od roku 2008. Jednalo se o nepravidelné víkendové návštěvy. V té době žili společně s matkou, dědou z matčiny strany, [REDAKCE] a starším bratrem [REDAKCE]. Zpočátku vnímala obžalovaného pozitivně, ke změně došlo na podzim roku 2008. Poškozená uvedla, že obžalovaný využil nepřítomnosti její rodiny v nočních hodinách, kdy již spala, obžalovaný se zřejmě dříve vrátil z restaurace, přišel do pokoje, kde společně s bratrem již spali a přilehl k ní do postele, zde jí začal hladit pod noční košili, což jí probudilo. Poškozená zmínila, že v té době běžně spala v noční košili bez spodního prádla, toho obžalovaný využil a [REDAKCE] a začal jí na nahém těle v oblasti přirození hladit a osahávat. Počinání obžalovaného vnímala negativně, bylo jí to nepříjemné, ohradila se, obžalovaný jí nabádal, aby byla potichu. Z výpovědi poškozené

vyplývalo, že ve stejném pokoji na vedlejší posteli spal bratr. Dále popsala, že intenzita jednání obžalovaného vrůstala, od hlazení přešel k snaze [REDAKCE] s tím, že jí částečně [REDAKCE]. Na to reagovala tak, že bolestí vyjekla a z postele utekla k bratrovi na postel, který stále spal. Obžalovaný přesto k ní přistoupil a snažil se jí taháním za ruce přimět, aby se vrátila. V podstatě jí zachránil příchod dalších do bytu. Z výpovědi poškozené vyplývalo, že matka nebyla v té době doma. Matku následující den vyrozuměla, jakému jednání byla vystavena, pamatuje si, že došlo mezi matkou a obžalovaným k hádce, kdy se hájil tím, že nic takového neudělal. Postojem matky byla zklamaná, a i přesto, že obžalovaný opakoval obdobné jednání, již se nesvěřila. Přesto dále poškozená zmínila, že v přesně nezjištěné době matku upozornila na fotografie v mobilním telefonu obžalovaného, kde byla zachycena při [REDAKCE], spánku či dalších činnostech, dle poškozené byly záběry cíleny na oblast jejího přirození.

13. Z výpovědi poškozené [REDAKCE] bylo soudem dále zjištěno, že po shora popisovaném jednání dostala od obžalovaného darem mobilní telefon, který neměla, a který si dlouhodobě přála. V budoucnu jí obžalovaný koupil i další mobilní telefony, případně jí kupoval kredit. Zmínila, že v podstatě do doby konce vztahu matky a obžalovaného, byla vystavena dalším útokům, které zasahovaly do její intimity. Menší frekvenci jednání obžalovaného vnímala od doby narození sestry [REDAKCE] ([REDAKCE] – *pozn. soudu*) Jednání obžalovaného se odehrávalo výlučně v jejich bytě v [REDAKCE], kam obžalovaný nepravidelně o víkendech za nimi přijížděl. Z výpovědi poškozené vyplývalo, že další jednání obžalovaného již nedosáhla takové intenzity, jako v prvním případě, přesto je vnímala značně negativně. Poškozená zdůraznila, že od prvního útoku nosila pod noční košili spodní prádlo, aby se vyvarovala opakování osahávání na nahém těle. Zmínila, že se obžalovaný snažil využít každé situace, kdy byla s obžalovaným bez přítomnosti matky, další útoky se odehrávaly při jízdě motorovým vozidlem a zejména v koupelně bytu. Obžalovaný za ní přicházel v době, kdy vykonávala hygienu, pod záminkou pomoci, kdy jí osahával a hladil v oblasti prsou, popřela, že by obžalovaného vůbec kdy žádala o pomoc s hygienou. Obžalovaný se snažil se jí dotýkat v intimních oblastech. Dále poškozená zmínila, že při jízdě osobním automobilem jí rukou hladil na stehně a postupně mířil směrem k přirození. Dále z výpovědi poškozené vyplývalo, že obžalovaný se snažil využít každé situace k tomu, aby se jí dotýkal, či alespoň jí pozoroval, zmínila událost s vykonáním potřeby v době jízdy vozidlem, dle tvrzení poškozené obžalovaný cíleně zastavil tak, aby se nemohla při této činnosti skrýt. Následně našla v jeho mobilním telefonu fotografie, které jí při takové činnosti zachytily. Zdůraznila, že v jeho telefonu byly uloženy i další fotografie, např. v době jejího spánku, které zachycovaly její klín, apod. Dále se z výpovědi poškozené podává, že byla s obžalovaným a bratrem opakovaně na dovolené, i v zahraničí. Zde vnímala jednoznačný zájem obžalovaného o vlastní osobu, ten se domáhal její přítomnosti, snažila se kontaktům vyvarovat. Obžalovaný vyžadoval, aby neustále nosila plavky, při snaze o převléknutí, se rozzlobil, vnucoval se s pomocí při nanášení opalovacího krému atd. Celkově vnímala veškeré popisované jednání obžalovaného značně nepříjemně, matce se již nesvěřila, ztratila v ní důvěru, neboť jí nepomohla po prvním oznámení. Z výpovědi poškozené se podává, že byt v několika případech byla u obžalovaného o víkendu v jeho bydlišti, zde útokům vystavena nebyla. Vedle darování mobilních telefonů, jí obžalovaný kupoval i další věci, především spodní či noční prádlo, případně plavky, poté se vždy domáhal, aby se pro něj nechala v darovaném oblečení fotografovat. Poškozená uvedla, že kupované oblečení bylo příliš na tělo, či naopak volné a odhalovalo jí tělesné partie. Zmínila, že některé oblečení bylo průsvitné. Další formou snahy obžalovaného o kontakt se jejím tělem byl požadavek o polibky, vyloučila přátelské políbení, naopak, polibky obžalovaný záměrně protahoval.
14. Poškozená popsala změny v chování a prožívání, tyto dává do souvislosti s jednáním, kterému byla vystavena. Celkově cítila nepohodu, vracely se jí negativní vzpomínky, začala proto

navštěvovat dětské krizové centrum, následně i psychiatra, do doby zahájení trestního stíhání se však nikomu nezmínila o jednání, kterému byla vystavena. Z důvodu úzkosti a sebepoškozování jí byla předepsána antidepressiva, později se dostavily problémy se zažíváním. Popisované obtíže vyústily v to, že musela přerušit poslední ročník na střední škole, a následně ho opakovat. Je si vědoma, že i do budoucna se bude muset podrobovat terapii, tak, aby mohla fungovat. Zmínila i obtíže v udržení partnerském vztahu, předchozí vztahy musela ukončit pro neschopnost vedení pohlavního života, důvodem bylo jednání obžalovaného. Obsahově totožné okolnosti popsala poškozená i v prohlášení oběti o dopadu trestného činu, které předložila soudu v průběhu výslechu. Z obsahu prohlášení se podává, že jednání obžalovaného nesla značně negativně, popisuje změnu chování a nálad, nástup deprese a uzavřenosti. Zmínila sebepoškozování a snahy o sebevražedné jednání, které blíže nerozvedla. Zmínila návraty prožitých událostí, všechny tyto projevy měly vliv na její školní prospěch a vůbec soustředěnost. Absentovala ve škole, což vyústilo v to, že opakovala 4. ročník střední školy. Zmínila, že měla snahu se někomu svěřit, což nedokázala. Pokud navázala vztah s mužem, snažila se vyvarovat jakýchkoliv intimností. I v probíhajícím trestním řízení cítí nepohodu, má obavy, trpí nočními můrami, obžalovaný se jí zjevuje ve snech.

15. Z výpovědi poškozené [REDAKCE] je nutné zmínit i tu část, kdy popisuje, kdy a za jakých okolností se jí sestra [REDAKCE] svěřila s tím, co jí obžalovaný udělal. Z její výpovědi se konkrétně podává, že byla sestrou informována, že jí obžalovaný osahával v oblasti přirození, snažil se jí [REDAKCE], líbal jí v této oblasti, musela otce [REDAKCE] uspokojit, v oblasti třísel sestry pozorovala zarudnutou pokožku.
16. V návaznosti na výpověď poškozené [REDAKCE], soud konstatuje závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vyhotoveného MUDr. Alenou Gayovou. Znalkyně uvedla, že se u poškozené v důsledku prožitých událostí, které jsou obžalovanému vytýkány, projevil narušený psychický vývoj, který přerostl do posttraumatické stresové poruchy. Osobnost poškozené hodnotí jako nezralou, nedospělou, s neurolabilním povahovým vývojem, uzavřeností a nestabilním emočním projevem s návratem vzpomínek na prožité události. U poškozené se současně projevují partnerské a sexuální potíže. Znalkyně dále vyzdvihla, že poškozená dlouhodobě navštěvuje psychiatry, užívá léky na podporu psychiky a prožívání. Ani v rámci uvedených návštěv se psychiatrům nesvěřila s tím, že byla pohlavně zneužívanou osobou, zmínila však, že velice negativně vnímala zjištění o sexuální zneužívání mladší sestry, tím maskovala vlastní zneužívání, dle znalkyně je takový postoj typický pro zneužívané dívky a ženy. Na podkladě provedené vyšetření, diagnostikovala znalkyně u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, která se v podstatě rozvinula ihned po prvním útoku vůči poškozené, k relapsu (návratu) došlo v souvislosti s oznámením její mladší sestry. Trauma na straně poškozené dlouhodobě významně zasahuje do jejího psychického vývoje. Velice negativně se projevovalo na straně poškozené jednání obžalovaného, který jí kupoval mobilní telefony, kredity či oblečení, poškozená vnímala, že se jedná o protihodnotu toho, co vytrpěla, vnímala současně pocity viny za to, že dary přijala. Prognóza dalšího psychického prožívání poškozené je spíše nejistá, znalkyně zmínila, že oběti pohlavního zneužívání selhávají ve vzdělání i partnerských vztazích, uvedeným selháním již poškozená prochází.
17. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví dětská psychologie vyhotoveného PhDr. Annou Balatkovou, soud vyjímá zjištění, že na straně poškozené [REDAKCE], nebyly shledány psychopatické či psychologické defekty, které by měly vliv na myšlení a paměťové schopnosti poškozené. Poškozená je proto schopna vnímat, pamatovat si a následně reprodukovat prožité události, případné nepřesnosti a zkreslení mohou být způsobeny dobou, kdy k projednávané události mělo dojít. Osobnost poškozené je nezralá,

nevyrovnaná s neurolabilním povahovým vývojem, nestabilní emocionalitou, výkyvy nálad a uzavřeností, znalkyně zmínila projevy posttraumatické stresové poruchy. K obecné věrohodnosti znalkyně uvedla, že poškozená nemá patologické sklony ke zkreslování výpovědi. Lhaní či vymyšlení, či záměrnému zkreslování či blokování skutečností. Znalkyně současně vyloučila znaky mstivosti vůči obžalovanému. Konstatovala dále, že výpověď poškozená v projednávané trestní věci považuje za pravdivou.

18. Svědkyně [REDAKCE], matka poškozených, uvedla, že s obžalovaným se poznala prostřednictvím bratra v roce 2008, posléze žili jako druh a družka, zdůraznila, že nikdy společně nežili, nevedli společnou domácnost. Jejich osobní kontakty se omezovaly na víkendové návštěvy obžalovaného v jejím bytě. Jednalo se o nepravdivé návštěvy, max. dvakrát do měsíce. Dle svědkyně v podstatě s obžalovaným neměli společné záliby či zájmy. Pohlavní styky realizovali, svědkyně upřesnila, že v této oblasti byl obžalovaný jednostranný, aktivitu spíše musela vyvíjet sama. Vyloučila, že by věděla o předchozím odsouzení obžalovaného pro pohlavní zneužívání, obžalovaný příliš o své minulosti nehovořil. Svědkyně dokumentovala povahu obžalovaného v naznačeném směru i tím, že se obžalovaný vlastní matce svěřil s tím, že je otcem, až po narození [REDAKCE]. K rozpadu jejich vztahu došlo v době po narození dcery [REDAKCE], kdy se chování obžalovaného změnilo, byla dokonce fyzicky napadena. Přesně nedokázala konec vztahu časově určit, uvedla, že dceři [REDAKCE] byly cca [REDAKCE] roky. Poté se již s obžalovaným nestýkali, jejich kontakty se omezily na předávání [REDAKCE] v rámci styku. Vyloučila, že by mezi nimi existovaly rozpory, které by přetrvávaly do doby oznámení projednávané věci na policii. Svědkyně potvrdila, že po dohodě svěřila obžalovanému dceru na víkendy, v podstatě se tak stávalo jedenkrát do měsíce. Obžalovaný dceru vyzvedl v jejím bydlišti, víkendy trávili v [REDAKCE]. Předávání probíhalo bez problému, občas pozorovala, že se dceři k otci nechce, připisovala to prostředí bydliště obžalovaného, který žil s matkou a s postiženou sestrou. Svědkyně zmínila, že po poslední návštěvě dcery u otce pozorovala změnu v chování, po nějaké době začala plakat. Následně se svěřila její sestře s tím, že jí otec ublížil. Obsahem jejího sdělení bylo to, že jí otec osahával přirození, zasouval jí [REDAKCE], dával jí [REDAKCE], při líčení prožitých událostí plakala, musely jí tišit. Opakovanými dotazy se u dcery ujistila, zda je vše pravda. V pondělí omluvila dceru ve škole, vyhledala nejprve dětského lékaře, na jeho doporučení učinila oznámení na policii. Z výpovědi svědkyně se podává, že si s oznámením nevěděla rady, zpočátku ani nevěděla, jaký způsob chování k dceři zaujmout. Z výpovědi svědkyně vyplynulo, že chování a prožívání dcery se po oznámení zásadně změnilo k horšímu. Začala mít potíže se spánkem, v noci se často budila, nedokázala spát sama, plakala, stěžovala si na sny, obává se celkově samoty. I ve vztahu k okolí pozoruje změny, dcera vzdoruje, začala zanedbávat školní povinnosti, změnil se celkový projev, odmítá poslušnost a vzteká se. Vyjadřovala obavy z dalšího kontaktu s otcem. Zjistila, že se dcera straní vrstevníků, a to i ve školním prostředí. Na doporučení začala se [REDAKCE] navštěvovat dětské krizové centrum, kde dostává prostor k vyrovnání se s prožitky. Svědkyně zmínila, že v době pobytu u otce se jí dcera svěřila s tím, že spí v noci střídavě v posteli s otcem a babičkou. Vzpomíná si, že v jednom případě omítla [REDAKCE] odjet k otci na víkend, utekla z parkoviště, po přesvědčování svolila s cestou do [REDAKCE]. Jinak vnímala, že se dcera k otci těší. O průběhu trestní řízení je dcera informována, sama projevuje zájem o informace.
19. V případě dcery [REDAKCE] svědkyně připustila, že ještě za doby vztahu s obžalovaným byla informována o jeho nevhodném chování právě k starší dceři. Mělo se tak stát v době, kdy byla v zaměstnání, zmínila, že pracuje ve směnném provozu, je tedy i v noci mimo bydliště. Dcera jí sdělila, že obžalovaný se vrátil z restaurace, žádný dospělý v bytě nebyl, přilehl k ní do postele, více informací jí dcera neposkytla. Připustila, že věc s obžalovaným řešila, ten jakékoliv nevhodné chování popřel. Z výpovědi svědkyně se podává, že dcera [REDAKCE] byla obžalovaný často

obdarována, zmínila mobilní telefony, oblečení v podobě spodního prádla a noční košile. Sama od obžalovaného žádné dary nedostala, doznala, že neznala smysl a účel takového jednání obžalovaného. Připustila dále, že obžalovaný opakovaně vzal dceru [REDACTED] a syna [REDACTED] na dovolené, i zahraniční. Žádné další stížnosti na chování obžalovaného již nebyly. V návaznosti na oznámení dcery [REDACTED] o jednání otce, byla [REDACTED] s tímto seznámena. Poté se jí [REDACTED] svěřila, že byla v podstatě stejnému jednání také vystavena, žádné podrobnosti neuváděla, v podstatě se dcera odmítala o věci bavit, neřekla ani, v jaké době se tak stalo.

20. V návaznosti na výpověď svědkyně [REDACTED], je nutné zdůraznit obsah lékařské zprávy o vyšetření nezl. [REDACTED] ze dne 04. 11. 2016, vyšetření bylo zaměřeno na zjištění porušení celistvosti panenské blány poškozené, byl stanoven závěr o jejím neporušení, nicméně bylo shledáno poranění v oblasti před panenskou blánou o velikosti cca 2 mm, dle lékaře se jedná o poranění staršího data – sedm dní.
21. Svědkyně [REDACTED] sdělila okolnosti seznámení sestry a obžalovaného, včetně vypověděla víkendových pobytů obžalovaného v [REDACTED]. Svědkyně zmínila, že společně se sestrou, jejich otcem a dětmi žili ve společné domácnosti. Vztah sestry a obžalovaného trval do doby napadení sestry obžalovaným, časově tento okamžik nedokázala zařadit. Zmínila, že zejména [REDACTED] byla o víkendech v bydlíšti obžalovaného v [REDACTED], jednalo se o nepravidelné návštěvy. Poslední návštěva se uskutečnila koncem října 2016, po návratu se jí [REDACTED] svěřila s tím, že na další návštěvy k otci nechce, začala brečet. Poté, co se uklidnila, jí uvedla, že měl obžalovaný hlavu mezi jejíma nohama, současně musela mít [REDACTED]. Opakovaně se [REDACTED] ptala, zda je vše pravdou, následně prohlédla její oblast přirození a zjistila v oblasti třísel zarudnutí pokožky, připomínalo jí to vyrážku po vousech. Následně řešily se sestrou oznámení [REDACTED], byly bezradné, věc sestra vyřešila návštěvou dětského lékaře, následně byla věc oznámena policii. Připustila, že má [REDACTED] k její osobě blíže než k matce, proto se jí zřejmě svěřila jako první. Vyloučila, že by [REDACTED] hovořila v její přítomnosti o dalším obdobném jednání obžalovaného v jiné době. Od té doby pozoruje na straně [REDACTED] změny v chování, zejména neschopnost samostatně usnout, zmínila, že [REDACTED] navštěvuje krizové centrum, kde se může svěřit. Vyloučila, že by o věci se [REDACTED] dále podrobně hovořily. Připustila, že v rodině to rozebírali s bratrem [REDACTED], kamarádem obžalovaného, nechtěl tvrzení [REDACTED] věřit. Dále svědkyně zmínila, že věc byla oznámena též [REDACTED], která se následně svěřila, že i jí obžalovaný v minulosti osahával. Současně jim [REDACTED] vyčetla, že pokud je na takové jednání obžalovaného v minulosti upozorňovala, nezáskala u nikoho zastání. Podrobnosti o jednání, kterému byla ze strany obžalovaného vystavena, nesdělila. Svědkyně potvrdila nákupy dárku obžalovaným v podobě mobilního telefonu, či kapesné [REDACTED].
22. Svědecká výpověď [REDACTED] z přípravného řízení byla soudem v průběhu hlavního líčení přečtena, výslech svědka nebylo možné realizovat pro jeho úmrtí. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že to byl on, kdo seznámil sestru a obžalovaného, se kterým byl dlouholetým kamarádem. Popřel, že by měl o jejich soužití bližší informace. Popřel, že by se mu [REDACTED] svěřila se zneužíváním ze strany obžalovaného. Věděl toliko, že [REDACTED] kupoval dárky. Připustil, že byl s obžalovaným v telefonickém kontaktu poté, co se dověděl o jednání, které měla prožít [REDACTED]. Obžalovaný byl jeho informacemi překvapen, až šokován. Osobně se svědek domnívá, že obžalovaný má dceru natolik rád, že by jí neublížil. Dále z jeho výpovědi bylo zjištěno, že žádné spory mezi sestrou a obžalovaným nevnímal, snad jediné ohledně peněz, to ale považuje za nepodstatné. Všechny informace má z doslechu. Zmínil, že v jednom případě

zaznamenal nevhodný projev chování [REDAKCE] v době, kdy byla s ostatními sourozenci v jeho bydlišti na návštěvě, kdy mu sahala mezi nohy, vysvětlil jí, že takové věci se nedělají.

23. Svědkyně [REDAKCE], matka obžalovaného, uvedla, že o vztahu syna a [REDAKCE] toho příliš nevěděla, syn se jí nesvěřoval. Potvrdila dále, že syn za přítelkyni dojížděl do [REDAKCE], v několika málo případech byla naopak ona v [REDAKCE]. Dále potvrdila, že [REDAKCE] u nich trávila pouze víkendy. Většinou [REDAKCE] spala s otcem v jedné místnosti, společně s dcerou spaly v ložnici. Od léta 2016 si [REDAKCE] vymínila, že bude spát s babičkou. Žádného nevhodného chování si nevšimla, naopak je toho názoru, že syn se chtěl [REDAKCE] řádně a starostlivě věnovat. Naznačuje, že byla téměř neustále v kontaktu se [REDAKCE] i synem, proto nevěří tvrzení o zneužívání.
24. Soud upustil od úvahy o provedení výslechu [REDAKCE], sestry obžalovaného, k jejímu postižení, které vyplývá z průkazu držitele zdravotního omezení, taktéž z tvrzení vyslechnutých svědků je patrné, že postižení brání jmenované v podání hodnověrné svědecké výpovědi. Důkazní situace je dále zastoupena zprávou Dětského krizového centra v [REDAKCE], z obsahu se podává od jaké doby, a pro jaké potíže toto navštěvuje [REDAKCE], zpráva obsahuje sdělení o závažných projevech traumatu, které se u poškozené projevují v souvislosti se sexuálním obtěžováním. Jsou zmíněny potíže poškozené se zvládnáním vlastních emocí či nároků běžného života, sebepoškozující chování a potíže v navazování a udržení partnerských vztahů. V prožívání jmenované jsou projevy nepohody a depresivity, pocity ohrožení, návraty vzpomínek na zneužívání. Pro všechny popisované projevy bude nutná déletrvající psychologická péče.

Hodnocení důkazů:

25. Soud provedené důkazy hodnotil jako dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Provedené důkazy hodnotil jednotlivě, i v jejich vzájemném poměru. Vzhledem k povaze projednávané trestní věci, se nejevila možnost zásadním způsobem doplnit dokazování, všechny zainteresované osoby byly vyslechnuty, relevantní důkazy byly provedeny. Pokud nebyli někteří svědci osobně soudem vyslechnuti, nemělo to vliv na úplnost a správnost skutkových zjištění. Soud upustil zejména od osobního výslechu poškozené nezletilé [REDAKCE] při využití ustanovení § 102 tr. řádu. Opakování výslechu by dle přesvědčení soudu prohloubilo její tzv. sekundární viktimizaci. V případě osobního výslechu svědkyně [REDAKCE], matky obžalovaného, lze s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat shodný obsah tvrzení jako v přípravném řízení, ostatně z důkazů se podává, a sama svědkyně to přiznává, že o vztahu syna a průběhu, neměla žádné informace, syn se jí nesvěřoval.
26. Skutkové závěry krajský soud opřel zejména o výpovědi poškozených, které jsou podporovány dalšími provedenými důkazy, zejména znaleckými posudky, případně listinami. Soud vyhodnotil tvrzení poškozených jako věrohodná a odpovídající i dalším ve věci provedeným důkazům. Závěry o změně chování obou poškozených, jsou vysvětleny znaleckými posudky. Změnu v chování a prožívání je nutné dát do souvislosti s jednáním, kterému byly obě poškozené vystaveny ze strany obžalovaného. Pokud obžalovaný popírá spáchání skutků, pro které je stíhán, není jeho obhajoba podporována dalšími, ve věci provedenými důkazy. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je nutné hodnotit obezřetně, neboť je zjevné, že její výpověď je ovlivněna příbuzenskou vazbou. Lze dodat, že sama svědkyně přiznává, že o vztahu obžalovaného neměla žádné informace, syn se jí nesvěřoval.

27. Pokud obžalovaný označuje výpovědi poškozených za smyšlené a rozvádí, že jsou navedené jejich matkou, pak i toto tvrzení je osamocené. Obžalovaný nevysvětluje, z jakého důvodu by měl být nepravdivě obviněn ze závažné trestné činnosti. Současně ale vylučuje, že by v minulosti mezi ním a [REDAKCE] byly problémy či spory, o kterých by bylo nutné uvažovat, a prostřednictvím nichž hodnotit věrohodnost poškozených a případně svědků. V tomto směru se jeví být obhajoba rozporuplná. Soud samozřejmě vnímá osobnostní založení obžalovaného, kdy není (zřejmě) nadán schopností přesvědčivě obhájit vlastní tvrzení o nevině. Soud neopominul i vyjádření obžalovaného ke konci dokazování, ve kterém prohlásil, že je mu vše líto. Popřel však k výslovnému dotazu, že by se dopustil vůči poškozeným vytykaného jednání. I přes naznačený postoj obžalovaného, byly ve věci opatřeny takové důkazy, na podkladě kterých je pachatelství obžalovaného v dané věci prokázáno. Předně soud konstatuje, že se v minulosti dopustil v podstatě shodné trestné činnosti, lze odkázat na shora citovaný rozsudek Okresního soudu v [REDAKCE], kterým byl uznán vinným a odsouzen pro trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. trestní zákon, účinný do 31. 12. 2009, kterého se dopustil vůči dívce výrazně mladší patnácti let. Je třeba zdůraznit, že předchozí odsouzení obžalovaného nebylo poškozeným či jejich matce a jejich okolí známo, je tím vyvráceno to, že by takové skutečnosti poškozené, či jejich okolí v jeho neprospěch využily. Dále soud zdůrazňuje, že v bydlišti obžalovaného byly zajištěny fotografie nahých či odhalených děvčátek, dívek a žen různého věku, přičemž převažovaly fotografie zcela nahých děvčátek, či dívek věku do patnácti let. Fotografie byly zaměřeny na genitál či poprsí fotografovaných objektů. Obžalovaným podané vysvětlení o účelu držení zajištěných fotografií soud považuje za neuspokojivé. V této souvislosti je nutné zmínit i tu část výpovědi poškozené [REDAKCE], ve které popisuje vlastní fotografování obžalovaným a fotky uložené v jeho mobilním telefonu.
28. Zajištěné fotografie a předchozí odsouzení obžalovaného z roku 2008 jsou v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Obžalovaný zjevně trpí sexuální deviací označenou jako neúplná sexualita, znalkyně vysvětlila, jakým způsobem ovlivňuje zjištěná sexuální deviace pohlavní život obžalovaného, který nerozlišuje možný sexuální objekt zájmu dle věku. Vysvětlila, že obžalovaný nerozlišuje věk objektů ženského pohlaví, což ho vede i k navazování intimních kontaktů i s osobami mladšími patnácti let. Takový závěr je současně v plném souladu s provedeným phalopletysmografickým vyšetřením, kdy obžalovaný v podstatě shodně reagoval na podněty (fotografie) dívek ve věku osmi let a dospělé ženy. Nestandardní projevy sexuality obžalovaného jsou shodně podporovány znaleckým posudkem v oboru zdravotnictvím, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Zde znalec nad rámec shoda uvedeného, dále uvedl, že shledal u obžalovaného splývání rodičovské a partnerské role. Zjištěný mechanismus sexuálního chování obžalovaného svědčí v neprospěch obžalovaného a dostatečně umožňuje pochopit motivaci jednání obžalovaného, pro které je stíhán.
29. Stěžejní pro skutkové závěry soudu byly svědecké výpovědi obou poškozených. Zde se soud soustředil na vyhodnocení jejich věrohodnosti a pravdivosti. Jejich věrohodnost nebyla zpochybněna žádným provedeným důkazem, závěry znaleckých posudků vypracovaných právě k osobám poškozených, plně podporují jejich obecnou i specifickou věrohodnost. Znalecké zkoumání současně vyloučilo i motivy mstivosti poškozených směrem k obžalovanému, jak on to v obhajobě naznačuje. Tvrzení poškozených nacházejí oporu ve svědecké výpovědi [REDAKCE] či [REDAKCE]. Zejména v případě poškozené [REDAKCE] je nutno vyzdvihnout, že oznámení o jednání, kterému byla vystavena, oznámila neprodleně po návratu od otce, opakovaně v rodině hovořila, jakým způsobem byla otcem přinucena k popisovanému jednání. V podstatě shodně vypovídala i po zahájení trestního stíhání, nelze pominout ani její vytěžení znalkyněmi. To vše jsou skutečnosti, které svědčí ve prospěch

věrohodnosti poškozené. Soud neshledal žádných skutečností, které by svědčily pro závěr o smyšlenosti či nepravdivosti její výpovědi. Pokud soud registroval nepřesnosti ve výpovědi poškozené nezletilé, tyto je nutno dát do souvislosti s jejím věkem a aktuálním rozumovým a paměťovým schopnostem. Závěry znaleckých posudků k osobě nezletilé poškozené co do věrohodnosti vyznívají v její prospěch, současně přinášejí skutková zjištění o změně v chování poškozené. Popisované změny v chování odpovídají svědectví její matky i tety. Shodně referuje o změně chování a prožívání i zpráva krizového centrum, které poškozená navštěvuje. Změny v chování a prožívání nezletilé je nutné dát do souvislosti výlučně s jednáním obžalovaného, jak to popisují a vysvětlují závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Právě na jeho podkladě má soud za prokázané, že se u poškozené se rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se projevovala a projevuje i aktuálně, zejména návratem vzpomínek, nočními děsy, masivní separační úzkostí, což celkově vedlo ke zhoršení prospívání a pohodě. Příležitým se soudu jeví pojem ztráty bezstarostného dětství. Z dokazování vyplynulo, že v případě poškozené [redacted] bude nutná dlouhodobá a pravidelná psychotherapeutická forma pomoci poškozené, kdy výsledky takového působení jsou nejisté, je dána vysoká pravděpodobnost další traumatizace poškozené v době dospívání. Poškozená je omezena v obvyklém způsobu života po dobu několika měsíců. Nelze konečně nezmínit, že psychika poškozené je významným způsobem narušena, projevy narušení lze sledovat prakticky ve všech oblastech prožívání nezletilé.

30. Soud opětovně konstatuje, že tvrzení poškozené nezletilé [redacted] jsou podepřena dále výpovědi matky [redacted] a tety [redacted], kterým se nejprve svěřila. Matka poškozené neprodleně věc konzultuje s dětským lékařem, a po jeho doporučení činí oznámení na policii. V jednání matky poškozené proto nelze shledat žádné známky kalkulace či dokonce mstivosti vůči obžalovanému. Svědkyně [redacted] i v průběhu výslechu před soudem popisovala střízlivě, s jakými skutečnostmi byla konfrontována, doznala, že jí událost zaskočila, byla bezradná. Ostatně shodně vypověděla i [redacted], její sestra. Soud proto vyhodnotil, že i výpovědi svědkyň [redacted] a [redacted] je nutné považovat za věrohodné a plně podporující tvrzení poškozené.
31. Vzhledem k relativně značnému časovému odstupu bylo složitější hodnotit důkazní situaci v případě poškozené [redacted]. I přesto soud uzavřel, že jednání obžalovaného má za prokázané. Tak jako v případě poškozené [redacted], nestojí výpověď [redacted] osamocené, je podporována téměř všemi ve věci provedenými důkazy. K vlastní výpovědi poškozené soud konstatuje, že tato je v čase obsahově totožná, konzistentní, vykazuje prvky logičnosti a časové posloupnosti. Již jenom z tohoto pohledu je nutné hodnotit výpověď poškozené jako věrohodnou. Její výpověď obsahuje i přes uplynutí času dostatečné podrobnosti a jednotlivosti o jednání, kterému byla vystavena, a které svědčí v její prospěch. V té části, kdy hovoří o pozornostech, kterými byla zahrnována ze strany obžalovaného (mobilní telefony, kredity, kapesné, oblečení atd.), je nutné učinit závěr, že obžalovaný si chtěl zjevně zavázat jistou „pozornost a vstřícnost“ poškozené, lze souhlasit se závěrem znalkyně, že se jedná o formu nátlaku a korumpování. Výpověď poškozené je souladná s výpovědi matky v tom směru, že se jí po prvním útoku vůči vlastní osobě svěřila, záležitost byla řešena, zjevně nedůsledně.
32. Věrohodnost tvrzení poškozené je podporována i znaleckými posudky, resp. jejich závěry. Bylo zjištěno, že osobnost poškozené není zatížena žádnou duševní chorobou či poruchou, která by měla vliv na její rozpoznávací a paměťové schopnosti. Poškozená byla celkem dvakrát vyslechnuta k rozhodným okolnostem trestního řízení, její výpověď byla vždy obsahově shodná.

Na straně poškozené současně nebyly zjištěny žádné motivy mstivosti či zášti vůči obžalovanému. Soud považuje za nutné zdůraznit, že poškozená referuje o jednání obžalovaného až poté, co je obeznámena s výpovědí sestry [REDAKCE], výpověď vůči obžalovanému činí v době, kdy s tímto není v žádném kontaktu po dobu několika let. Soud přijal vysvětlení vyplývající ze znaleckého posudku, kdy takový postoj je typický pro dlouhodobě zneužívané oběti sexuálně motivovaného protiprávního jednání, současně znamenal návrat celkové nepohody a vzpomínek na prožité události. Pokud poškozená popisuje potíže, kterými trpěla v době, kdy byla obžalovaným zneužívána (masivní úzkost, navracení vzpomínek, poruchy sebevědomí, pocity viny, deprese a labilita, psychosomatické potíže, problémy ve škole, osamocenosť atd.), jsou jí popisované projevy plně v souladu se závěry znaleckého posudku vyhotoveného MUDr. Alenou Gayovou. Znalkyně uvedla, že jsou to zcela typické příznaky pro oběti takové trestné činnosti.

33. Jisté obtíže soud vnímal při vymezené doby, po které se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti. Poškozená první útok zasazuje do období podzimu 2008, což odpovídá tomu, kdy její matka navázala vztah s obžalovaným a současně s tím, kdy obžalovaný začal v [REDAKCE] o víkendech pobývat. Z výpovědi [REDAKCE] má soud za prokázané, že k útokům docházelo právě o víkendech v nezjištěném počtu případů. Pokud se z výpovědi poškozené podává, že prvnímu útoku čelila v době, kdy matka byla na noční směně, i toto tvrzení odpovídá výpovědi její matky či tety. Pokud poškozená popisuje, že obžalovaný se na její osobu zaměřil po dobu společné dovolené, i zde její výpověď koresponduje s dalšími důkazy, samotný obžalovaný společné dovolené s poškozenou a dalšími členy její rodiny nepopírá. Zde soud doplňuje, že dle poškozené musela v jeho přítomnosti nosit plavky či vyhovět jeho přání nanášet na její tělo ochranný krém, což značí, že obžalovaný projevoval zjevný zájem o osobu poškozené. I zde soud připomíná závěry znaleckého posudku psychiatricko-sexuologického, kdy obžalovaný je zaměřen heterosexuálně, avšak nerozlišuje věk žen. Poškozená nebyla schopně přesně určit dobu, od které jednání obžalovaného již nečelila. Pokud uvedla, že to bylo v době po narození sestry [REDAKCE], odpovídá to výpovědi její matky, která uvedla, že vztah s obžalovaným ukončila cca ve věku [REDAKCE] let dcery [REDAKCE], což je v době kolem roku 2012, 2013. Pokud poškozená vyloučila, že by i po dovršení 15. roku věku byla zneužívána, má soud její tvrzení o konci trestné činnosti obžalovaného za věrohodné.
34. Na straně poškozené byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha. V této části soud opřel závěry o vlastní tvrzení poškozené, která popisuje změny v prožívání a chování, které pociťuje do současnosti. Příčinou definované poruchy je dle znaleckého posudku právě jednání obžalovaného, kterému byla poškozená opakovaně a dlouhodobě vystavena. Jiné trauma, které by zpracovávala poškozená v rozhodné době, či následně, na její straně zjištěno nebylo. Posttraumatická stresová porucha trvala od počátku zneužívání, po odstěhování se poškozené z rodiny se její intenzita snížila, aby naplno propukla opětovně v souvislosti s oznámením sestry [REDAKCE]. Soud uzavřel, že i v případě [REDAKCE] se jedná o dobu několika let. S odkazem na zprávu krizového centra lze předpokládat, doživotní projevy na straně poškozené, které budou významně snižovat kvalitu jejího života.
35. Na podkladě výpovědi obžalovaného, poškozených i dalších svědků, nelze pochybovat o tom, že obžalovanému byl znám biologických věk poškozených dívek, v tomto směru nemůže být žádného sporu.

Právní kvalifikace:

36. Zjištěný skutkový stav věci soud právně kvalifikoval jako zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst.1, alínea druhá, odst. 2 písm. a), odstavec 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku (to

v případě jednání obžalovaného vůči nezletilé poškozené [REDAKCE] a dále jako zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku (jednání obžalovaného vůči poškozené [REDAKCE]).

37. Zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti, takový čin spáchá souloží, nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, přičemž čin spáchá na dítěti mladším patnácti let a způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví. Objektem trestného činu znásilnění je právo jedince na svobodném rozhodování o vlastním pohlavním životě. Pohlavním stykem se jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, zahrnuje proto soulož, a dále i jiné formy pohlavního styku provedené způsobem srovnatelným se souloží (orální pohlavní styk, zasouvání prstů, či jiných předmětů do pohlavního ústrojí ženy, masturbace pohlavního údu, atd., intenzivní osahávání či dráždění genitálu, prsou ženy atd..) Jednání obžalovaného, kterému byla poškozená [REDAKCE] vystavena, mělo jednoznačný sexuální charakter, obžalovaný jednal zřetelně za účelem vlastního pohlavního uspokojení. Uskutečnil s poškozenou pohlavní styk v různých formách, jako orální pohlavní styk, nikoli nahodilě a krátkodobé osahávání v oblasti genitálu, přiměl poškozenou k masturbaci pohlavního údu atd.
38. Stav bezbrannosti ve smyslu skutkové podstaty znásilnění se rozumí takový stav (oběti), ve kterém není vzhledem ke všem okolnostem schopna projevit vlastní vůli, pokud jde o uskutečnění pohlavního styku s pachatelem. Za stav bezbrannosti soud vnímá situaci, kdy si oběť neuvědomuje smysl a záměr jednání pachatele, a to např. pro bezvědomí, spánek, ovlivnění návykovou látkou apod. Zde se hovoří o stavu absolutní bezbrannosti. Ve stavu bezbrannosti se však mohou nacházet též osoby, které dostatečně smysly vnímají jednání pachatele, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti jsou takové kvality, že nedokáží správně vyhodnotit situaci, ve které se nacházejí, a proto ani nemohou zvolit vhodnou strategii či obranu, aby se před pachatelem snažily ochránit. Jednoduše řečeno, takové osoby si neuvědomují důvod a účel chování takové osoby. Typicky se jedná o děti výrazně mladší patnáct let, kde se předpokládá, že jejich úroveň znalostí a životních zkušeností není ukončena, nemají žádné informace o povaze pohlavního života, stejně tak i zkušenosti. Právě nedostatek rozumových schopností je i zde, a lze bezpodmínečně i hovořit o stavu bezbrannosti. V takovém stavu se nacházela i poškozená nezletilá [REDAKCE]. Pro takový závěr svědčí obsah výpovědi poškozené před policejním vyšetřovatelem, kdy zjevně trpěla pocity studu již při označení a pojmenování mužského a ženského genitálu.
39. Poškozená [REDAKCE] byla v době jednání obžalovaného osobou mladší patnácti let. Je tak naplněn kvalifikační znak dle ust. § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovanému, coby otci poškozené, byl její věk bezpečně znám. Soud připomíná, že k naplnění kvalifikačního znaku dle ust. § 185 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku postačuje z hlediska zavinění i nedbalostní jednání. V daném případě však obžalovaný znal biologický věk vlastní dcery.
40. Zjištěný skutkový stav věci soud vedl k užití kvalifikace i dle ust. § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť způsobil takovým jednáním těžkou újmu na zdraví. Poškozená utrpěla závažnou duševní poruchu zvanou posttraumatická stresová porucha. Tato se projevovala četnými neurotickými projevy, které narušily dosavadní bezstarostný dětský rozvoj. S projevy se potýká do současnosti. Lze zmínit, že trpí návraty vzpomínek, pocitem studu, masivní separační úzkostí z případného odloučení od pečující osoby. Všechny tyto projevy omezují poškozenou v obvyklém způsobu života. Ze znaleckého posudku taktéž vyplynulo, že i

v budoucnu u poškozené bude docházet k uvedeným projevům s možností přechodu do poruch chování. Dle § 122 odst. 2 písmeno i) tr. zákoníku se těžkou újmou na zdraví rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění, které za těchto podmínek trvá delší dobu. Soud nepochybuje, že jediným důvodem pro zjištěné psychické obtíže na straně poškozené, bylo jednání obžalovaného. Zjištěné změny v psychickém prožívání poškozené jsou natolik zřetelné a zásadní, že jsou vnímatelné i jejím nejbližším okolím (potíže spánku, úzkost z odloučení, změny nálad a chování atd.). Poruchu duševního zdraví proto soud hodnotí jako vážnou a současně déletrvající, která současně zásadním a významným způsobem ovlivňuje obvyklý způsob života poškozené. Kvalita života, resp. vývoje poškozené v oblasti duševní, se zásadně zhoršila. Doba trvání posttraumatické stresové poruchy výrazně přesahuje dobu šesti týdnů, v podstatě trvá do současné doby, a to i přesto, že poškozené je poskytována specializovaná forma pomoci. Proto soud uzavřel, že byl naplněn kvalifikační znak těžké újmy na zdraví dle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

41. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Současně bylo prokázáno, že obžalovaný jednal ve stavu zmenšené přičetnosti pro přítomnost sexuální deviace zvané neúplná sexualita. Právě pro tuto byly jeho ovládací schopnosti v době páčání trestného činu sníženy měrou podstatnou, což se odrazilo v závěru soudu o zmenšené přičetnosti obžalovaného dle § 27 tr. zákoníku. Takový závěr soud hodnotil v rámci úvah o trestu.
42. Zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let, nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije. Za jiný způsob pohlavního zneužití se považuje jiný intenzivní zásah do pohlavní sféry poškozené osoby, který není souloží, ale má obdobný charakter a důsledky. Dle ustáleného soudního výkladu a judikatury je za jiný způsob pohlavního zneužití považováno mimo jiné osahávání prsou nebo pohlavních orgánů, zasunování prstů do pohlavního orgánu ženy, či jiné sexuální aktivity, které nejsou souloží, ale směřují k sexuálnímu vzrušení a uspokojení pachatele. Objektem trestného činu je zájem na nerušeném mravním a tělesném vývoji dítěte, zákonodárce sleduje důsledně ochranu osob mladších patnácti let před jakýmkoliv útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost.
43. V projednávané trestní věci není pochyb o tom, že jednání, kterého se obžalovaný dlouhodobě vůči poškozené [redacted] dopouštěl, mělo charakter útoků na pohlavní nedotknutelnost poškozené a bylo natolik intenzivní, že devastujícím způsobem zasáhlo do její pohlavní sféry a přeneseně též do psychosomatického vývoje. Obžalovaný poškozenou dlouhodobě, v podstatě po dobu několika let, pohlavně zneužíval, a to způsobem popsaným ve výroku rozsudku. Obžalovaný zjevně cíleně zasahoval do pohlavní sféry poškozené, tato sice chápala smysl a záměr jednání obžalovaného, a proto se snažila se mu bránit, obžalovaný využil převahy v podobě fyzické a rozumové vyspělosti, současně se snažil poškozenou ve svůj prospěch manipulovat darováním různých věcí, jak bylo rozvedeno shora. Obžalovaný znal bezpečně věk poškozené, která byla v době jednání obžalovaného osobou mladší patnácti let, tato znalost vyplývá již jen z poznatku o četnosti kontaktů obžalovaného s poškozenou, jakož i ze vztahu, který navázal s matkou poškozené. Jednotlivé útoky obžalovaného soud hodnotí jako dílčí úroky pokračujícího trestného činu ve smyslu ust. § 116 tr. zákoníku. Protože má soud za prokázané, že útoky pokračovaly po dobu několika let a zjevně ustaly až v době platnosti a účinnosti zákona č. 40/209 Sb., bylo jeho jednání posuzováno podle uvedené hmotněprávní úpravy.
44. I v případě poškozené [redacted] byla soudem na její straně zjištěna posttraumatická stresová porucha, která negativně ovlivňuje prožívání poškozené, a to nikoli po přechodnou dobu, projevy posttraumatické poruchy přetrvávají do současnosti, lze je vnímat již

jako chronické. K projevům této závažné duševní poruchy patří návraty vzpomínek na negativní prožitky, poruchy spánku, úzkost a deprese, poruchy pozornosti, snížené sebehodnocení, pocity studu a bezmoci, sociální izolovanost atd. Dokazováním má soud za zjištěné, že posttraumatická stresová porucha je trvale přítomná, má již chronický charakter, poškozená navštěvuje krizové centrum a psychiatra a užívá antidepresiva a anxyolitika (léky na potlačení úzkosti). Všechny tyto duševní potíže měly a mají vliv na její fyzické zdraví v podobě dlouhodobých zažívacích problémů, naplno se projevily zejména v oblasti sociální, kdy byly diagnostikovány partnerské problémy, problémy v tělesném kontaktu a intimitě a konečně též problémy ve vzdělávání. Poruchu duševního zdraví poškozené proto soud hodnotí jako vážnou, která současně významným způsobem ovlivňuje obvyklý způsob života. Zmíněné projevy výrazně přesahují dobu šesti týdnů, lze zdůraznit trvalost a velmi obtížnou ovlivnitelnost i za použití medicínských postupů. Soud proto uzavřel, že byl naplněn kvalifikační znak těžké újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 187 odst. 3 tr. zákoníku. Dle ust. § 17 písm. a) tr. zákoníku postačí k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, i zavinění z nedbalosti.

Trest:

45. Dle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení konkrétního druhu a trestu a jeho výměry přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, majetkovým, rodinným a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku soud dále při stanovení druhu a výměry trestu přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem vymezeným v ust. §§ 41 a 42 tr. zákoníku. Podle § 40 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení druhu a výměry trestu též přihlédne ke zmenšené přičetnosti pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou vyjádřeny zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení trestného činu, následky a jeho okolnosti, za kterých byl čin spáchán osobou pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo jeho cílem.
46. V projednávané trestní věci soud uzavřel, že obžalovaný spáchal dva úmyslné trestné činy velmi vysoké společenské škodlivosti. Dopustil se jednání krajně zavrženíhodného jednání vůči biologické dceři, dále se dopustil obdobného jednání vůči dceři družky. Nelze přehlédnout věk obětí v době počátku jeho útoků. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trestní sazbě 5-12 let. Osobní poměry pachatele se nevyznačují žádnými okolnostmi, na které by soud musel brát ohled. Obžalovaný je svobodným, je zaměstnán, pravděpodobně hradí dluhy z minulosti, obžalovaný zdůraznil, že musí pracovat, aby tyto uhradil. Obžalovaný je osobou, která dlouhodobě porušuje zákonné normy, jak o tom svědčí záznamy v opisu rejstříku trestů. Byť k předchozím odsouzením nelze přihlížet jako na přitěžující okolnosti ve smyslu ust. § 42 písmeno p) tr. zákoníku, svědčí předchozí odsouzení o ztížených možnostech nápravy. Patrné je to ve vztahu k poslednímu odsouzení pro trestný čin pohlavního zneužívání. Nyní projednávané trestné činnosti se zjevně dopouštěl ve zkušební době podmíněného odsouzení, lze zopakovat, že Okresním soudem v [redacted] bylo vysloveno, že se v této osvědčil. Dle ust. § 39 odst. 2 tr. zákoníku vyplývá, že je nutné se zabývat i následky trestného činu. Tyto jsou zjevné na straně poškozených i v době projednávání trestné činnosti, byť v případě poškozené [redacted] uplynula již delší doba. Následky na psychice, která se zřetelně projevuje i v běžném životě, si ponese poškozené pravděpodobně i v budoucnu a budou je ve světle popisovaných závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, velmi negativně ovlivňovat i nadále, prognóza úpravy narušeného duševního zdraví je značně nejistá. V tomto směru mělo jednání obžalovaného značně negativní dopad na obě poškozené.

47. Obžalovanému nesvědčí žádná polehčující okolnost. Nelze však pominout závěry o jeho snížené přičetnosti způsobené sexuální poruchou v podobě neúplné sexuality, kdy ovládací schopnosti v době páchaní trestného činu byly podstatně sniženy. Krajský soud proto nepřehlédl ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku a tuto skutečnost zohlednil při ukládání druhu a výměry trestu. Naopak obžalovanému přitěžuje, že trestný čin spáchal vůči dvěma nezletilým osobám, pokračoval v páchaní trestné činnosti po delší dobu. Jelikož obžalovaný spáchal dva úmyslné trestné činy, typově vysoké společenské nebezpečnosti, ukládal soud trest úhrnný dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. K tíži obžalovaného je nutné připočítat, že v případě vlastní dcery využil její závislost a podřízenost, kdy současně porušil rodičovskou povinnost zabezpečit a zajistit její řádný a nerušený tělesný i duševní vývoj.
48. Vzhledem k povaze a zejména závažnosti spáchaných trestných činů, byl obžalovanému ukládán trest odnětí svobody již kolem poloviny trestní sazby. Právě s přihlédnutím k sexuální poruše a s tím souvisejícím podstatným snížením ovládacích schopností vedlo soud k ukládání trestu v první polovině zákonného rozpětí. Soud proto uložil úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen ještě do věznice s ostrahou při využití liberačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Soud zohlednil skutečnost, že obžalovaný doposud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, náprava v mírnějším typu věznice je možná.
49. Výrok o trestu obžalovaného nemůže zůstat osamocený, a to vzhledem k zjištění sexuální deviace obžalovaného, tak jak byla zjištěna na podkladě znaleckého posudku psychiatricko-sexuologického. Soud zmiňuje, že již v roce 2007 byl obžalovaný Okresním soudem v [redacted] v řízení vedeném pod spisovou značkou [redacted], odsouzen pro trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. trestní zákon, v platném znění. Jest zjevné, že již v té době trpěl sexuální deviací – neúplnou sexualitou, která obžalovaného vede k páchaní trestné činnosti. Soud proto považuje pobyt obžalovaného na svobodě za nebezpečný, a je proto nutné na něj vedle potrestání působit i ochranným opatřením. Účelem ochranného léčení je odborné působení na pachatele trestného činu, kteří trestný čin spáchali právě ve stavu zmenšené přičetnosti a jsou současně pro společnost nebezpeční. Cílem uloženého ochranného opatření je proto minimalizovat hrozbu opakování trestné činnosti. Proto soud uložil ochranné léčení sexuologické. Dle přesvědčení soudu, obžalovaný i přes podstoupení dobrovolné ochranné léčby sexuologické v ambulantní formě, jak vyplývá i z vyjádření znalkyně MUDr. Herrové, zatím nezískal náhled na odlišnost vlastní sexuality. Vlastní vyjádření obžalovaného v průběhu hlavního líčení svědčí o tom stejném závěru, ambulantní formu léčby proto soud považuje za dané situace za nedostatečnou. Z tohoto důvodu soud ukládal ochranné léčení sexuologické v ústavní formě v souladu s ustanovením § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku.

Adhezní řízení:

50. Poškozené [redacted] i [redacted] jsou v trestní řízení zastupovány zmocněncem, jehož prostřednictvím uplatnily nároky na odškodnění nemajetkové újmy. Obě shodně požadovaly odškodnění ztížení společenského uplatnění a nadto též odškodnění prožitých duševních útrap. Poškozená [redacted], nar. [redacted] vnesla nárok na náhradu škody v podobě ztížení společenského uplatnění v částce 1.000.000 Kč, a dále nemajetkové újmy v podobě duševních útrap v částce 250.000 Kč. Poškozená [redacted], nar. [redacted], uplatnila nárok na náhradu škody za ztížení společenského uplatnění v částce 750.000 Kč a dále nárok nemajetkové újmy v podobě prožitých duševních útrap v částce 100.000 Kč. Výše uplatněných nároků na náhradu škody je odvozena od závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Krajčo

specializace oceňování nemajetkové újmy, který vyhotovila znalkyně MUDr. Gayová. Znalecký posudek byl vyhotoven v souladu s Metodikou NS ČR. V případě poškozené [REDAKCE] je nemajetková újma v podobě ztížení společenského uplatnění vyčíslena na částku 708.896 Kč. Poškozená se domáhá navýšit peněžitou náhradu za ztížení společenského uplatnění na částku 1.000.000 Kč s odkazem na ust. § 2958 občanského zákoníku, tedy dle zásad slušnosti, neboť má za to, že výše nároku dle znaleckého posudku ne zcela a dostatečně reflektuje všechny okolnosti případu. Poškozená zejména na přetrvávající projevy posttraumatické stresové poruchy, kdy k jejich potlačení je nucena dlouhodobě užívat antidepresiva a antixiolytika. Přesto je kvalita jejího života snížena a výrazně zasahuje v podstatě do všech sfér její osobnosti. Zmiňuje především obtíže při vzdělávání, pociťuje trvalý handicap v oblasti navazování mezilidských vztahů, včetně vztahů partnerských a milostných. Uplatněný nárok v částce 250.000 Kč má odškodnit prožité útrapy, které byla nucena, proti vlastní vůli, strpět v souvislosti s jednáním obžalovaného. Zdůraznila, že byla od útlého dětského věku vystavena sexuálně motivovanému jednání bez možnosti obrany. Nárok na náhradu nemajetkové újmy poškozené dovozuje od ust. § 2956 o.z.

51. Obdobně uplatnila nárok na odškodnění ztížení společenského uplatnění poškozená nezletilá [REDAKCE]. Výše nároku odvodila od závěrů znaleckého posudku, kdy ztížení společenského uplatnění bylo ohodnoceno na částku 189.614 Kč. S odkazem na následky, které s sebou nese poškozená v důsledku posttraumatické stresové poruchy, navrhuje zvýšit odškodnění na částku 750.000 Kč. Argumentuje zejména nezanedbatelnou pravděpodobností dalšího trvání projevů posttraumatické stresové poruchy i do budoucna, možností zhoršení projevů v době dospívání, to vše bude znamenat překážku horší budoucnosti ve všech aspektech života. Se shodnou argumentací jako její sestra [REDAKCE], uplatnila poškozená i nárok na odškodnění prožitých utrap ve smyslu ust. § 2956 o. z., a to v částce 100.000 Kč.
52. Nemajetková újma se v souladu s § 2951 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, odčiní přiměřeným zadostiučiněním, které musí být poskytnuto v penězích, pokud jiný způsob nezajistí skutečné a účinné odčinění způsobené újmy. V projednávané trestní věci je zjevné, že jiná forma odčinění nemajetkové újmy než v penězích, nepřichází v úvahu. Rozsah náhrady škody při způsobení nemajetkové újmy je vymezen v ust. § 2957 o. z., kdy způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Podle § 2956 o. z., vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2958 o. z., odčiní škůdce při ublížení na zdraví újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
53. Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že jednáním obžalovaného byla zasažena přirozená práva poškozených, zejména právo na lidskou důstojnost a čest, dále právo na soukromí a v neposlední řadě právo na řádný a nerušený fyzický a psychický vývoj. Poškozené se již v této době zjevně potýkají s překážkami, které zhoršují jejich přirozený a nerušený vývoj a které budou vytvářet jejich zhoršení postavení v rámci společenského uplatnění. Příčinou takového zjištění je zjevně protiprávní jednání obžalovaného, pro které byl uznán vinným. Nelze pochybovat o tom, že poškozené byly závažným, a v případě poškozené [REDAKCE] nezvratným způsobem, postiženy. Nároky poškozených na odškodnění ztížení společenského uplatnění jsou vyčísleny, podkladem byl znalecký posudek. Výši uplatněného nároku má proto soud za prokázaný, lze souhlasit i s jeho navýšením, soud

přihlédl i k věku poškozených. Je spravedlivé, aby ztížené postavení bylo finančně kompenzováno. Lze konstatovat, že v podstatě není možné ve skutečnosti vyčíslit „toliko“ finančními částkami škodu, jakou obžalovaný na poškozených napáchal. Soud zdůrazňuje, že jejich prožívání je natolik silně a masivně zasaženo, že se s následky, které jsou hmatatelné již v době projednávání trestní věci, budou pravděpodobně vyrovnávat (pokud se vůbec kdy vyrovnají) celý další život.

54. S odkazem na ust. § 2957 občanského zákoníku soud přiznal poškozeným i další uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy v podobě vytrpěných duševních útrap. Poškozené byly zasaženy na přirozených právech, zejména v oblasti ochrany zdraví, svobodného rozhodování, a s tím spojeného práva na vlastní volbu pohlavního života v nejširším slova smyslu. Obě poškozené byly od nízkého věku, zejména [REDAKCE], atakovány protiprávním jednáním obžalovaného, kterému se nedokázaly účinně bránit. Konečně je zdůrazněna sekundární viktimizace způsobená tím, že poškozené musely podstoupit nepříjemnou realitu úkonů trestního řízení. Vzhledem k déletrvajícím jednání vůči poškozené [REDAKCE], soud této přiznal nárok na odškodnění částky 250.000 Kč, poškozené nezletilé [REDAKCE] soud přiznal nárok na odškodnění duševních útrap v částce 100.000 Kč. Na podkladě výše uvedených důvodů proto soud zavázal obžalovaného postupem dle § 228 odst. 1 tr. řádu k povinnosti nahradit poškozeným způsobenou škodu, konkrétně [REDAKCE] v částce 1.250.000 Kč a poškozené nezletilé [REDAKCE] v částce 850.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr.ř.). Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Podle § 228 odst. 4 tr.ř. odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo

nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

České Budějovice 07.3.2018

Mgr. Michal Kubánek, v.r.
předseda senátu